

РЕШЕНИЕ

№ 1435

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 05.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6647** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на „Ш. – Р.“ Г. (Schauinsland-R. G.) със седалище и адрес на управление: Щреземанщрасе 80, 47051 Д., Германия представявано от управителя Г. К., срещу Заповед № Т-РД-27-1113/29.06.2022 г. на Министъра на туризма, с която е отказано предоставянето на държавна помощ на кандидата по проектни предложения с рег. №№ BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098, BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100, BG-176789478-2021-08-0101, BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и BG-176789478-2021-08-0106 за предоставяне на държавна помощ по чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. /С/2020/1863/, и нейните изменения С/2020/2215 и С/2020/3156.
В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт, осн. по чл. 146, т. 2-5 от АПК. По същество твърденията са, че оспорващото дружество отговаря на условията за предоставяне на държавна помощ.

В с.з. съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата на заявените основания и моли оспорения акт да бъде отменен, а преписката върната за ново разглеждане. Претендира разноски по делото за които представя списък.

Ответникът – Министъра на туризма за съдебно заседание редовно призван, не се явява и не се представлява.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало във връзка с подадени от жалбоподателя проектни предложения с рег. №№ BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098, BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100, BG-176789478-2021-08-0101, BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и BG-176789478-2021-08-0106 за получаване на държавна субсидия по реда на чл. 26 от ЗМДВИП, по схема BG-176789478-2021-08, ФАЗА III – държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм, която обхваща полети за организирани туристически пътувания от 01.01.2022г. до 14.05.2022г. и за вече пребивавали в страната туристи за периода от 01.06.2021г. – 31.12.2021г.

След представяне на необходимите документи е извършена проверка, резултатите от която са отразени в Доклад с изх. № Т-93-00-1503 от 23.06.2022г. Установено е, че предоставените от кандидата проектни предложения не отговарят на изискванията на раздел VII „Размер на помощта“ и раздел XI „Допустими за финансиране дейности и допустими кандидати“ от Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ „Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм“ за периода от 01.06.2021г. до 14.05.2022г., съгласно която максималния размер по настоящата схема не може да надхвърля 4 498 409 лв. (2 300 00 евро) на предприятие – кандидат под формата на преки безвъзмездни средства, като всички използвани стойности трябва да бъдат в брутно изражение.

След направена проверка в EU C. Transteransy State A. R., е установено е, че предприятието – кандидат „Ш. – Р.“ Г. (Schauinsland-R. G.) със седалище и адрес на управление: Щреземанщрасе 80, 47051 Д., Германия, декларира отпусната държавна помощ, която надхвърля 2 300 000 евро, съгласно раздел 3.1, параграф 22, т.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID – 19, приета на 19 март 2020г. и нейните изменения С(202) 2215 и С(202) 3156, приети на 3 април 2020г., 8 май и 29 юни 2020г., С(2020) 7127 от 13 октомври 2020г., С (2022) 564 от 28 януари 2021г. и С(2021) 8442 от 18 ноември 2021г.

В условията на свързано производство и във връзка с наличието на деклариране от кандидата на размер по –голям от допустимия по раздел 3.1 „Помощ в ограничен размер“ от параграф 22, т.1 от Временната рамка е прието, че кандидатът на отговаря на условията за допустимост, съгласно раздел IX „Допустими за финансиране

дейности и допустими кандидати“ от Насоките за кандидатстване.

С оспорената заповед на жалбоподателя а е отказано предоставянето да държавна помощ по подадените проектни предложения с рег. №№ BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098, BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100, BG-176789478-2021-08-0101, BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и BG-176789478-2021-08-0106 .

Горните тези фактически установявания, мотивират съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане. Насочена срещу годин за оспорване административен акт, подадена от лице, имащо правен интерес от оспорването му, в срока на оспорване на административните актове, за което са представени доказателства.

Относно компетентността на Административния съд да разглежда акт на Министъра на туризма, е налице съдебна практика по сходни оспорвания, а именно Опр. № 2138 от 17.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1210/2021 г., VI о., докладчик съдията Н. Г., поради което и с оглед правилата за местна подсъдност, АССГ е компетентен да разгледа жалбата.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното писмо е издадено от компетентен орган - министърът на туризма . При предоставянето на конкретната държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на крайните ползватели, министърът на туризма има качеството на администратор на държавна помощ по смисъла Закона за държавните помощи, съгласно която "администратор на помощ" е всяко лице, което планира, разработва, управлява, уведомява и докладва предоставянето на държавна помощ и минимална помощ. В тази връзка и с оглед обстоятелството, че Министерство на туризма, съобразно нормата на чл. 25, ал. 1 от Закона за администрацията се ръководи от министъра на туризма, именно последният е компетентен да проведе процедура по предоставяне на процесната държавна помощ, респ. да издаде обжалваната заповед. Актът е издаден при спазване на съществения изисквания за форма съгласно чл. 59, ал. 2 АПК, доколкото приложимият специален закон – ЗМДВИП не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Същият е издаден в писмена форма, но независимо от това не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като съдържа единствено краен извод за отказ за предоставянето на държавна помощ по схемата "Държавна субсидия за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до република България с цел туризъм съгласно чл. 26 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, без да е ясно въз основа на какви фактически и правни основания е постановен той.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, съществена част от формата, в която следва да бъде издаден един административен акт, е излагане на фактически и правни основания. Следователно, това са два отделни реквизита, които имат

самостоятелно значение и за които заявителя следва да бъде уведомен. Оспореното писмо не съдържа в пълнота фактически основания, а в също само са цитирани приложимите правни норми. Не са посочени конкретни факти, които да обуславят приложимостта им. В този смисъл основателен е довода на жалбоподателя, че ответника е постановил оспорения акт в противоречие с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е основание по чл. 146, т. 2 от АПК за неговата отмяна. Съдебната практика е категорична, че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката. Този документ обаче, следва да е приобщен към акта, като бъде упоменат в него, каквото препращане в случая липсва. Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт. Нещо повече, жалбоподателя е поставен в недопустима ситуация да "гадае" основанието за властническото волеизявление на органа и не е в състояние да организира адекватно защитата си. В този смисъл съдът не може да осъществи и контролните си функции спрямо акта, както и да анализира аргументите на жалбоподателя за незаконосъобразност на същия.

Това има за последица постановен в съществено нарушение на закона административен акт. Изискването за обосноваване на административния акт е една от гаранциите за законосъобразност на същия, които законът е установил за защитата на правата на гражданите-страни в административното производство. Значението на изискването за мотиви според АПК е такова, че тяхното неизлагане към административния акт съставлява съществено нарушение на закона и основание за отмяна на акта. Липсата на мотиви е тежък порок, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт /Тълкувателно решение № 4/22.04.2004 г. на ВАС по адм. д. № 4/2002 г. /.

Съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя, че в оспореният акт не са посочени мотиви.

Процедурата за предоставяне на държавната помощ е проведена на основание чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП), обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С(202) 2215 и С(202) 3156, приети на 3 април 2020г., 8 май и 29 юни 2020г., С(2020) 7127 от 13 октомври 2020г., С (2022) 564 от 28 януари 2021г. и С(2021) 8442 от 18 ноември 2021г.

Същата се предоставя под формата на преки безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска дейност. Предоставя се на туроператори, които използват въздушни превозвачи с оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм. Мярката е планирана като временна помощ съгласно Съобщение на Комисията: Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. (С (2020) 1863), и нейните изменения С (2020) 2215 и С(2020) 3156, приети съответно на 3 април 2020 г., 8 май 2020 г. и 29.06.2020 г., като помощта се осъществява след положително решение за нотификация на

процедурата от страна на ЕК и обхваща периода от 14.05.2020 г. до 30.06.2022 г. Мярката представлява схема за предоставяне на държавна помощ за подпомагане на туроператори, които предоставят туристически пакети на потребители с краен пункт на пристигане територията на Република България с цел смекчаване на социално-икономическите последици за туристическия сектор от пандемията COVID-19 и осигуряване на възможност на предприятията получатели да се възстановят от кризата и стабилизират ликвидността си. Разпоредбата на чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) (ЗМДВИППП) урежда съществуването на мярката и задължава министъра на туризма да разработи реда и условията за прилагането ѝ. В тази връзка и на посочените основания са разработени Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ ФАЗА III, като документацията за получаване на помощта по ФАЗА III е утвърдена със Заповед № Т-РД-04-02/29.03.2022г. на министъра на туризма.

Мярката представлява схема за предоставяне на държавна помощ за подпомагане на туроператори, които предоставят туристически пакети на потребители с краен пункт на пристигане територията на Република България с цел смекчаване на социално-икономическите последици за туристическия сектор от пандемията COVID-19 и осигуряване на възможност на предприятията получатели да се възстановят от кризата и стабилизират ликвидността си.

Разпоредбата на чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) (ЗМДВИППП) урежда съществуването на мярката и задължава министъра на туризма да разработи реда и условията за прилагането ѝ. В тази връзка и на посочените основания са разработени Насоки за кандидатстване за прилагане на схема за държавна помощ ФАЗА I, като документацията за получаване на помощта по ФАЗА II е утвърдена със Заповед № Т-РД-04-02/23.03.2022 г. на министъра на туризма (лист 103 и сл. от делото).

Съгласно установеният в раздел XI от Насоките Ред за предоставяне на помощта съгласно чл. 26, ал. 3 от ЗМДВИП, министърът на туризма със заповед № Т-РД-04-02/23.03.2022 г., е определил лицата, които да разгледат и оценят подадените заявления, а етапите от процедурата, надлежно разписани в раздел X от Насоките по схемата, предполагат извършване на проверка на подадените документи към заявлението за всеки един от кандидатите представили заявления за предоставяне на държавната помощ по процедурата. В раздел VIII от Насоките се определя и максималния размер на предоставяната безвъзмездна помощ, който не може да надхвърля 2 300 00 евро (4 498 409 лв.) на предприятие-кандидат под формата на преки безвъзмездни средства, като всички използвани стойности трябва да бъдат предоставяни на предприятие на ниво група свързани предприятия, в брутно изражение т.е. преди приспадането на данъци или други такси.

Процесната мярка е в продължение на държавната помощ SA.58050, чиято фаза I обхваща полети, извършени в периода от 14.05.2020г. до 31.12.2020г. Фаза II на държавната помощ SA.60082(2020/N) е удължаване на схемата SA.58050, ОДОБРЕНА ОТ Европейската комисия к Решение С(2020) 9473 и обхваща полети, изпълняващи между 01.01.2021г. и 31.05.2021г.

След извършен преглед на документите на проектните предложения и придружаващите го документи, както и след направена проверка в EU C. Transteransy State A. R., в оспорения акт е посочено, че предприятието – кандидат „Ш. – Р.“ Г. (Schauinsland-R. G.) със седалище и адрес на управление: Щреземанщрасе 80, 47051 Д., Германия, декларира отпусната държавна помощ, която надхвърля 2 300 000 евро, съгласно раздел 3.1, параграф 22, т.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID – 19, приета на 19 март 2020г. и нейните изменения С(202) 2215 и С(202) 3156, приети на 3 април 2020г., 8 май и 29 юни 2002г., С(2020) 7127 от 13 октомври 2020г., С (2022) 564 от 28 януари 2021г. и С(2021) 8442 от 18 ноември 2021г., която в действителност му е била отпусната.

Спорният момент е съответстват ли проектните предложения на изискванията по раздел VIII от Насоките, отпусната помощ на кандидата –туроператор да не надхвърля сумата от 4 498 409 лв. под формата на преки безвъзмездни средства.

В случая, видно от представената по делото на CD декларация, за период от три последователни години от Ш.-Р., вкл. на групово ниво, е получена държавна помощ, както следва:

1) За подпомагане, предоставено в България по т. 3.1 от Временната рамка: Схемата за държавна помощ, по която е получена помощта: „Държавна помощ за туроператори, които използват въздушни превозвачи с валиден оперативен лиценз за изпълнение на чартърни полети до Република България с цел туризъм за периода от 14.05.2020 до 31.12.2020 г. съгласно чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците (Загл. изм. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г., изм. ДВ бр. 60 от 07.07.20 г.) за периода от 14.05.2020 до 31.12.2020 г." (Фаза 1), предоставена на основание т. 3.1. от Временна рамка.

Размер на получените средства: 202 580,- (двеста и две хиляди петстотин и осемдесет) евро.

2) За подпомагане, предоставено в Германия по т. 3.3 и 3.4 от Временната рамка, схемата за държавна помощ, по която е получена помощта е по Програма на KfW, Германия, за фирмено кредитиране 037 (големи предприятия без ограничения по отношение на оборотите) в рамките на "Схема за временно отпускане на държавни помощи за нисколихвени заеми и преки инвестиции в обхвата на синдикирани заеми за територията на Федерална република Германия във връзка с избухването на COVID-19" („Федерална схема на държавни помощи за нисколихвени заеми 2020"), одобрена с решения на Европейската комисия (SA. 56974 и SA.56863) на основание т. 3.3. и 3.4. от Временна рамка. Размер на получените средства и период, за който се отнасят са:

- Фирмен кредит от Commerzbank AG в размер на Е. 37500000,- за период до 30.09.2026, при размер на подпомагането (във вид на лихвено субсидиране) - Е. 2202546,28, и интензитет на помощта 2,94%,

- Фирмен кредит от Commerzbank AG в размер на Е. 37500000,- за период до 30.09.2022, при размер на подпомагането (във вид на лихвено субсидиране) - Е. 2202546,28, и интензитет на помощта 2,94%,

- Фирмен кредит от DZ B. AG в размер на Е. 37500000,- за период до 30.09.2026, при размер на подпомагането (във вид на лихвено субсидиране) в размер на Е. 2202546,28, и интензитет на помощта 2,94%, и

- Фирмен кредит от DZ B. AG в размер на Е. 37500000,- за период до 30.09.2022, при размер на подпомагането (във вид на лихвено субсидиране) в размер на Е. 1467012,85, и интензитет на помощта 1,96%.

(3) Подпомагане, предоставено в Германия във връзка с избухване на Covid-19:

(Федерална рамка „Малки помощи 2020“ в актуалната версия), Регламента за минималната помощ (Регламент (ЕУ) 1407/2013 на Комисията от 18.12.2013 г. за прилагане на чл. 107 и чл. 108 на Договора за функционирането на Европейския съюз по минималните помощи), Правилата за покриване на непокрити фиксирани разходи в обхвата на Република Германия във връзка с избухването на Covid-19 (Федерална рамка „Фиксирани разходи 2020“) в актуалната версия и Правилата за отпускане на временни стопански помощи на предприятия, чиято дейност е била затворена заради предприетите от провинциите мерки за справяне с Covid-19 - съгласно Заповед от 02.05.2022 г. на Окръжното управление на Д., в размер на Е. 51 535 670.66. Сумата по предходното изречение включва, както следва:

- по Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18.12.2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis: Е. 200 000,- (двеста хиляди евро);

- по Федералната рамка „Малки помощи 2020“ във връзка с т. 3.1 от Временната рамка: Е. 1 335 670,66;

- по Федералната рамка „Фиксирани разходи 2020“ във връзка с т. 3.12 от Временната рамка: Е. 10 000 000,00 (десет милиона евро);

- по Общи федерални разпоредби за предоставяне на обезщетения за вреди от Covid-19, одобрена от Комисията на основание чл. 107, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (SA.62784): Е. 40 000 000,00 (четиридесет милиона евро).

3) Държавните помощи, получени от „слр-холидей-сървис“ ЕООД (ЕИК[ЕИК]) българско дружество, на което Ш.-Р. е едноличен собственик е като подпомагане, предоставено в България по т. 3.1 от Временната рамка: Схемата за държавна помощ, по която е получена помощта: „Държавна помощ за предоставяне на безвъзмездни средства на лица, извършващи турсператорска и туристическа агентска дейност съгласно чл. 26а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците“ (BG-176789478-2021-01), като

размерът на получените средства: 511 937,22 лв. (261 749.34 евро).

4) Подпомагане, предоставено в България по други раздели от Временната рамка (раздел 3.10) - общо в размер на 265 709.83 лв. (135 855.28 евро), подробно описани в Декларацията.

Според настоящата инстанция, при издаване на процесната Заповед неправилно и незаконъсообразно административният орган не е съобразил и приложил предвидената в закона - Раздел 1, § 20 от Временната рамка възможност за кумулиране (натрупване) на държавни помощи. Процесната помощ е предвидена като мярка по т. 3.1 от Временната рамка.

В Раздел 1, § 20 от Временната рамка е предвидено, че временните мерки за помощ, обхванати от Временната рамка, могат да бъдат кумулирани една с друга в съответствие с разпоредбите в конкретните раздели на Временната рамка. Временните мерки за помощ, обхванати от Временната рамка, могат да бъдат кумулирани с помощ съгласно регламенти de minimis или с помощ съгласно регламенти за групово освобождаване - продукти, изброени в приложение I към Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), с изключение на продуктите от сектора на рибарството и аквакултурите, при условие че се спазват разпоредбите и правилата за кумулиране на тези регламенти. Това означава, че ползването на помощ по Временната рамка на едно правно основание не е пречка и не изключва получаването на помощ на друго правно основание от Временната рамка. Нещо повече, допустимо е и едновременно получаване на помощи по Временната рамка и на други основания, различни от Временната рамка.

Същевременно в т. 3.1., § 22 от Временна рамка е предвидено, че Комисията ще счита тази държавна помощ за съвместима с вътрешния пазар въз основа на член 107, § 3, буква б) от ДФЕС, при условие че са изпълнени всички условия, които следват, като помощта не надхвърля 2 300 000 Е. на предприятие под формата на преки безвъзмездни средства, подлежащи на връщане авансови средства, данъчни предимства или предимства по отношение на плащанията; всички използвани стойности трябва да бъдат в брутно изражение, т. е. преди приспадането на данъци или други такси, от което следва, че получаване на помощи по т. 3.1 от Временната рамка, които не надвишават максималния размер от 2 300 000 Е. на предприятие. Лимитът по т. 3.1, § 22 от Временна рамка е закрепен и в Раздел VIII от Насоките за кандидатстване в този смисъл е допустимо.

Следователно, Раздел 1, § 20 от Временната рамка позволява кумулиране (натрупване) на държавни помощи, отпуснати на различни правни основания по Временната рамка, като в конкретния случай релевантни за изчисляване на предвидения в т. 3.1., § 22 от Временна

рамка праг на помощта от 2 300 000 биха били помощи, предоставени на същото правно основание (т. 3.1, § 22 от Временна рамка), което не се установява от оспорената заповед.

Предоставените на други правни основания от Временната рамка суми (напр. по т. 3.10 от Временната рамка - помощи за надбавки за работници с цел предотвратяване на освобождаването им от работа по време на Covid-19, каквито в България са тези съгласно Постановление № 55 от 30.03.2020 г. за определяне на условията и реда за изплащане на компенсации на работодатели с цел запазване на заетостта на работниците и служителите при извънредното положение, обявено с Решение на НС от 13.03.2020 г. и последващите му изменения и допълнения) не следва да се взимат предвид при изчисляване дали е достигнат предвидения в т. 3.1., § 22 от Временна рамка праг на помощта от 2 300 000.

В конкретния случай, за да установи дали заявената помощ е допустима или не административният орган (министърът на туризма) е следвало да анализира дали заявената от кандидата помощ надхвърля или не установения в т. 3.1, § 22 от Временна рамка праг (максимален размер) от 2 300 000 евро. За целта от съществено значение е установяването на две обстоятелство, а именно: Правното основание, на което е получена помощта от една страна, и от друга допустимо ли е кумулиране на заявената и вече получената помощ, което при положителен отговор означава, че вече получената помощ не следва да се включва при изчисляване на прага от 2 300 000 евро, респ. ако не е допустимо кумулиране - получените суми следва да се вземат предвид при изчисляване на прага от 2 300 000 евро, установен в т. 3.1, § 22 от Временна рамка, като надхвърлянето му води до недопустимост на съответната част от заявената сума.

В настоящия казус, в съответствие с изискванията на Насоките за кандидатстване от страна на жалбоподателя Ш.-Р. надлежно е попълнена и представена в изискуемата форма Декларацията, в която са посочени всички получени държавни помощи (както по Временната рамка, така и на други основания), техния размер, получател (вкл. на ниво група), и правното основание за получаването им. В хода на административното производство обаче не е изследван въпроса във връзка с какво е предоставеното подпомагане на жалбоподателя в Германия, за да се установи действително ли жалбоподателя вече е получил помощ, която да надхвърля сумата от 2 300 000 евро.

С оглед гореизложеното при анализ на посочените по-горе факти и обстоятелства във връзка с получените помощи (получател, правно основание и размер) и при прилагане на установената във Временната рамка възможност за кумулиране на държавни помощи, получени на основания, различни от т. 3.1. от Временната рамка (каквото е

основанието и на процесната помощ) следва, че относимите в случая помощи по т. 3.1. от Временната рамка, получени от Ш.-Р. възлизат общо на 1.8 млн. евро. Останалите, посочени в Декларацията помощи са декларирани добросъвестно в съответствие със закона и Насоките за кандидатстване, но те нямат отношение към изчисляването на лимита от 2 300 000 евро, като никоя от тях не съставлява пречка за получаване на заявената (процесната) от Ш.- Р. помощ по т. 3.1 от Временната рамка.

В този смисъл, противно на изводите в Заповедта максимално допустимия размер от 2 300 000 евро не е достигнат, поради което заявената от Ш.-Р. в процедурата помощ е допустима.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваната заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена, а преписката да бъде изпратена на Министъра на туризма за ново разглеждане и произнасяне по проектни предложения с рег. №№ BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098, BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100, BG-176789478-2021-08-0101, BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и BG-176789478-2021-08-0106 за предоставяне на държавна помощ по чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ и Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г. /С/2020/1863/, и нейните изменения С/2020/2215 и С/2020/3156.

По разноските по делото:

Предвид изхода на спора искането на жалбоподателя за разноски следва да бъде уважено като ответната страна бъде осъдена да им заплати направените по делото разноски, доказани в размер на общо 5 661,66 лв., от които 1 750 лева за държавна такса и 3 911, 66 лева, адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, АССГ, Трето отделение, 7 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № Т-РД-27-1113/29.06.2022 г. на Министъра на туризма, с която е отказано предоставянето на държавна помощ на кандидата по проектни предложения с рег. №№ BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098,

BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100,
BG-176789478-2021-08-0101,
BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-
-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и
BG-176789478-2021-08-0106 за предоставяне на държавна помощ по
чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното
положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020
г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ и Временна рамка за
мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на
сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г.
/С/2020/1863/, и нейните изменения С/2020/2215 и С/2020/3156.

ИЗПРАЩА преписката на Министъра на туризма, за ново разглеждане и
произнасяне по подадите от „Ш. – Р.“ Г. (Schauinsland-R. G.) със
седалище и адрес на управление: Щреземанщрасе 80, 47051 Д.,
Германия представявано от управителя Г. К. по проектни
предложения с рег. №№

BG-176789478-2021-08-0091, BG-176789478-2021-08-0094, BG-176789478-
-2021-08-0095, BG-176789478-2021-08-0097, BG-176789478-2021-08-0098,
BG-176789478-2021-08-0099, BG-176789478-2021-08-0100,
BG-176789478-2021-08-0101,
BG-176789478-2021-08-0102, BG-176789478-2021-08-0103, BG-176789478-
-2021-08-0104, BG-176789478-2021-08-0105 и
BG-176789478-2021-08-0106 за предоставяне на държавна помощ по
чл. 26 от Закона за мерките и действията по време на извънредното
положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020
г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИП/ и Временна рамка за
мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на
сегашния епидемичен взрив от COVID-19 приета на 19 март 2020 г.
/С/2020/1863/, и нейните изменения С/2020/2215 и С/2020/3156. фаза III-
за периода от 01.06.2021г. до 14.05.2022г. "

ОСЪЖДА Министерство на туризма, да заплати на „Ш. – Р.“ Г.
(Schauinsland-R. G.) със седалище и адрес на управление:
Щреземанщрасе 80, 47051 Д., Германия представявано от
управителя Г. К. сумата от 5 661,66 лв., представляваща разноски по
делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен
съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: